

"Hayvanların zaif, şerif insanların imdadına koşmaları" ifadesinde, insan için hem "zayıf" hem de "şerif" denilmesi ne anlama gelmektedir?

İnsanın mahiyetinin sonsuz acz, fakr ve nakstan mürekkebi olduğu birçok risalede, özellikle [Yirmi Üçüncü Söz'de](#) bütün yönleriyle ve hikmetleriyle izah edilmiştir.

İnsan acziyle Allah'ın kudretine, fakrıyla rahmetine, naks ve kusuruyla da kemaline en parlak bir ayine olmaktadır. Bu konuda sadece şu ifadeleri nakletmekle yetineceğiz:

"İnsan, şu kâinat içinde pek nazik ve nazenin bir çocuğa benzer: Zaafında büyük bir kuvvet ve aczinde büyük bir kudret vardır. Çünkü, o zaafın kuvvetiyle ve aczin kudretiyledir ki, şu mevcudat ona musahhar olmuş."(1)

"Hem zayıf, hem de şerif olma" arasında ziddiyet yoktur. İnsanı sırtında taşıyan bir at, bu meseleyi bize en güzel şekilde ders verir. İnsan zayıf ve güçsüz olduğu için menziline atın sırtında gitmekte ve bu hal onun şerif bir varlık olduğunu da ilan etmektedir.

İnsan arzın halifesidir ve arzdaki bitkiler de hayvanlar da onun hizmetine verilmişlerdir. Bu şerefli mahluk arının balına da muhtaçtır, koyunun sütüne de, ağacın meyvesine de. Bu ihtiyaç onun şerefine mani değildir.

İnsanın zaafı da aynı manada değerlendirilebilir.

(1) bk. [Sözler, İkinci Mebhas.](#)